

دئیکی خه به ردهر

ئیدگار ئالان پۆ
له ئینگلیزییهوه: حه کیم کاکه وهیس

راسته! سل بووم- زۆر سل. تا ئاستیکی ترسناک سل
بووم و سلم، به لام له بهر چی پیم ده لاین شیت؟ نه خوشی،
ههسته کانی تیژ کردبووم، نهک تیکیدابن، یان په کی
خستین. له سه رووی هه مووانه وه، ههستی بیستتم تیژ
بیوو. هه موو شتیکی زه مین و ئاسمانم ده بیست. زۆر
شتی دۆزه خیشم ده بیست. که وایی، من چۆن شیتیم؟ گوی
بگرن و سه رنج بدن و بزانی چهند ته ندروست و ئارام و
چهند به وردی بۆتانی ده گێرمه وه.

مه حاله بزاندی چۆن و کهنگی بۆ یه کهم جار نه و
بیرۆکه به دای له که لله م، به لام کتوپر ههستم کرد شه و
پۆژ به رۆکم به رنادا. چ مه به سستیکی له ئارادا نه بوو و چ
هه لچوونیک نه بوو. نه و پیره میرده م خوش ده بیست.
هه رگیز هه له ی به رانه رم نه کردبوو و قهت سووکایه تی پی
نه کردبووم و چ گرنگیم به زتیره کانیسی نه ده دا. پیم وایی
مه سه له چاوی بوو! به لئی، هه ر نه وه بوو! چاوی به چاوی
باز ده چوون. شینیکی کال، توژیکی ته نکیان به سه ره وه
بوو. هه ر کاتی نه و چاوانه ی تیبیربام، خوینم سارد
ده بوو. نه و جا له به ره وه، جار له دوا ی جار و به کاوه خو،
بربارم دا نه و پیره میرده بکوژم و بۆ هه میسه له و چاوانه
پزگار بم.

ئیسنا نه وه مه سه له که یه. به شیتیم ده زانی؟ شیت هیج
نافامی، به لام خۆزگه ده تانبینیم. خۆزگه ده تانبینی چهند
به عاقلی نه نجام دا. چهند به وربایی و به وردی و
پشوودریژی ده سته کار بووم! هه رگیز وهک نه و هه فته یه ی
پیش کوشتنه که، له گه ل نه و پیره میرده دا میهره بان
نه بوومه.

هه موو شه وی، ده ورو به ری نیوه شه و، کلۆمی ده رگا که ییم
لاده دا و ده مکرده وه، ئای چهند له سه رخۆ! نه و جا، که
بایی نه وه ده مکرده وه جیی سه رم بیته وه، کاتیکی زۆری

له زری له ئیسکم دههینا، جگه له روخساری نهو پیره هیچی ترم نه ده دی، چونکه وهک نه وهی به غه ریزه بووبی، تیشکه کهم ناراسته ی نهو په له نه فره تیبه کردبوو.

پیم نه گوتن نه گهر به شیتیم بزنان ده که ونه چ هه له یه که وه؟ نهو شیتیی نیبه، به لکو توانای هه سته. لهو کاته دا، هاواریککی نرمی بی دهسه لاتانه بهر گویم کهوت. به دهنگی سه عاتیک دهچوو لۆکه ی پیوه پیچرابی. نهو دهنگه شم باش ده ناسیبه وه. لیدانی دلئی پیره میرده که بوو. نهو دهنگه توو په بوونی زیاتر کرد. وهک نهو ته پله بوو که له کاتی جهنگدا بو سه ربازان لئ ده درئی و نازابه تیبان پین زیاد دهکا.

به لام هیشتا خوم راگرت و له جیتی خومدا وه ستام. به زه حمهت هه ناسه م ددها. به بی جووله فانوزه کهم هه لگرتبوو. هه ولم ددها بزنام ناخو چه ند به وردی تیشکه که له سه ر چاوی راده گرم. له هه مان کاتا، لیدانی دلله مه لعوونه که زیاد ی ده کرد. چرکه چرکه، خیراتر و خیراتر لیتی ددها و دهنگی زیاتر و زیاتر ده بوو. ده بی نه تره شچوونی کابرا له و په پیدا بووبی! وهک گوتم، دهنگه که چرکه به چرکه زیاد ی ده کرد. باش سه رنجم ددهن، ها؟ پیم گوتن که سلم و هه ر واشم. له و کاته مردووی شه ودا، بی دهنگیبه کی کوشنده دهستی به سه ر نهو خانووه کونه دا داگرتبوو و نهو دهنگه وه ها ده بی تو قاندم، جلهوم له ده ست ده رچی. ماوه یه کی تریش به بی دهنگی وه ستام و چاوه پروان بووم، به لام لیدانه که، هه ر ده هات و زیاد ی ده کرد و ده مگوت هه ر ئیستا نهو دلله شق ده با. نهو جا، نهو ترسه دایگرتم دهنگه که بگاته دراوسیتکان! نهو پیره میرده کاتی هاتبوو! به ددهم هاواریکه وه، چرا کهم گهش کرد و هه لمکوتایه ژوو ره وه. یهک جار هاواری کرد. ته نیا یهک جار. رامکیشایه سه ر زه بیبه که و ته خته خه وه قورسه کهم به سه ریدا دا. بزیه کی خو شیم هاتی، چونکه کوشتنه که به هاسانی نه نجام درا، به لام ماوه ی چه ند ده قیقه یهک، دلئی به کاوه خو لیتی ددها. نهو دهنگه، نه گهر چی توو ره شی نه ده کردم، له و دیو دیو دیواره وه کهس نه یده بیست. دوا ی ماوه یهک برایه وه. پیره میرده که مرد.

ته خته خه وه کهم لادا و لیتی ورد بوومه وه. به لئی، رۆحی تیدا نه مابوو. چیدی نهو چاوانه نامشله ژین. نه گهر هیشتا به شیتیم ده زانن، نه گهر بو تان باس بکه م

چه ند به وریایی و وردی تهرمه کهم حه شاردا، چیدی به شیتیم نازانن. شهو به ره و کو تایی دهچوو و منیش په له م ده کرد، به لام به بی دهنگی. له پیتشدا تهرمه کهم پارچه پارچه کرد. سه ری و هه ردوو باسکی و هه ردوو لاقیم لیکر د نه وه. سی له و حه م له زه مینه ته خته ریژ کراوه که ی ژوو ره که هه لکه ند و هه مووم خستنه بو شایبه کانی بنیه وه و به وردی و وریایی له و حه کانم له جیتی خو بان دانه وه. وه ها زیره کانه دامانه وه، هیچ چاوتیک، ته نانه ت چاوی خو بشی درکی به هیچ نه ده کرد. هیچ شتی نه بوو پیوست به شووشتن بکا. هیچ په له یهک نه بوو. په له خوینیش نه بوو. زور بیرم له وه یان کردبو وه وه. جیتی هه مووی له ته نه که یه کدا بووه وه... ها ها!

که له هه موو کاره کان بوومه وه، سه عات بووه چوار. هیشتا وهک نیوه شه و تاریک بوو. که زهنگی سه ری سه عات لیتی دا، له ده رگای ده ره وه درا. به دلئیکی نارامه وه چومه خواری تا ده رگا که بکه مه وه. چم هه بوو لیتی بترسیم؟ سی پیاو له بهر ده رگا بوون و زور به نارامی خو بان ناساند. نه فسه ری پو لیس بوون. دراوسیتکان، نهو شه وه گو تیان له ها واریک بیوو و گومانی دزیکر دنیان کردبوو. خه به ریان به پو لیس خانه دابوو و نه مانیش بو لیکو لینه وه هاتبوون.

بزه م هاتی چونکه هیچ نه بوو لیتی بترسیم. به خیر هاتنی نهو به پریزانه م کرد. پیم گوتن هاواره که، هاواری خوم بووه و به ددهم خه وه کردوومه. گو تیشم پیره میرده که چوه ته شار و نه هاتووه ته وه. میتوانه کانم به هه موو ژوو ره کاندایا گتیرا. داوام لئ کردن باش بگه رین. بو ژوو ره که، به خوم پیشیان که وتم. مه خز نه که یم پیشان دان. هیچ شتیک تیک نه درابوو. له رووی نارامی و باوه ر به خو بوونه وه، کورسیم بو هینانه ژوو ره که و داوام لئ کردن ماندوو یه تی ریگیان ده رکه ن. به خو شم، به باوه ری پته وه وه، به دلئیکی خو شه وه که سه رکه وتمم به ده ست هینابوو، کورسیبه کم بو خوم لهو شوینه دانا، که پارچه کانی قوربانیه که ی تیدا بوون.

نه فسه ره کان رازی بوون. شیوازی قسه و ره فتارم باوه ری پئ هینابووون. دانیشتن. من به دلئی خو شه وه وه لامم ددهانه وه و نهو جا قسه و باسی گشتییان هینایه گو ری، به لام زوری پئ نهچوو هه ستم کرد ره نگم ده گو ری و حه زم ده کرد پوون. سه رم به ژان کهوت و هه ستم کرد

دهنگی زهنگ له گویم دئ، بهلام ئهوان هیشتا
دانیشتبوون و قسانیان دهکرد. دهنگی زهنگه که ناشکراتر
بوو. بهردهوام و پروونتر بوو. پروونتر قسه م دهکرد تا ئه
دهنگه له کۆل بیسته وه. که چی هه ر بهردهوام بوو و
له ئه نجامدا بهو باوره گه یشتیم که دهنگه که له ناو گویتی
منه وه نییه.

بئ گومان رهنگم زۆر تیک چووبوو، بهلام پروونتر و
بهرزتر قسه م دهکرد. دهنگه که هه ر دههات و زیادی
دهکرد. باشه چم پئ دهکرا؟ دهنگی بهرزی نه فره تی خیرا،
پتر به دهنگی سه عاتییک ده چوو لۆکه ی پتوه پتچرابئ.
دهم داپچری تا هه ناسه ی قوول هه لمژم، هیشتا
پۆلیسه کان نه یان بیستبوو. خیراتر و توندتر قسه م دهکرد،
بهلام دهنگه که بهردهوام له زیادهووندا بوو. هه ستام و
که و تمه باسکردنی رابواردن. باسی کتیبی پیروزم کرد.
باسی ماوه ی ناخۆشی ئاوسبوونم کرد. دهنگه که هه ر
زیادی دهکرد. بۆچی نه ده رۆیشتن؟ به هه نگاوی توند ئه م
سه ر و ئه وسه ری ژووره که م دهکرد تا سه رنجیان راکیشم و
بئزاریان بکه م، بهلام دهنگه که هه ر دههات و زیادی
دهکرد.

ئه ی خوایه چی بکه م؟ تووره بووم و ورینه م دهکرد و
جنیوم ددا، ئه و کورسییه م راده ژهنی که له سه ری
دانیشتبووم و به میزه که مدا ده خشاندا، بهلام دهنگه که
به سه ر هه موو دهنگه کانی تردا زال ده بوو و هه ر بهرز
ده بووه دهنگه که، بهرزتر و بهرزتر و بهرزتر بووه وه!
پیاوه کانیش، هیشتا به دلئ خۆشه وه قسانیان دهکرد و
بزه یان دههاتئ. ده شئ گوئیان له هیچ نه بووبئ؟ ئه ی
خودای تاک و ته نیا! نا نا، گوئیان لییه! گومان ده بن!
ده زانن! قه شمه رییان به ترسی من دئ. وام بیر ده کرده وه
وا بیرده که مه وه، بهلام هه موو شتی له م عه زابه باشتره.
به رگه ی هه موو شتییک ده گرم ئه م گالته جار بیه نه بی.
نه متوانی چیدی به رگه ی ئه و قه شمه رییه بگرم که پئیان
ده کردم. پتوبستم به وه هه بوو، یان هاوار بکه م، یان بمرم!
دیسان دهستی پئ کرده وه، گوئ بگره! بهرزتر و بهرزتر و
بهرزتر و بهرزتر!

قیژاندم: بئ قیمه تینه! چیدی خۆ گیل مه که ن! دانی
پیدا ده نیتم! ئه و له وحانه لاده ن! ئیره، ئیره! ئه وه لیدانئ
دلّه نه فره تییه که یه تی!